

PRYWATKA (1) *sb f*

N sg prywatka.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „prywata” ‘prywatna korzyść, osobisty interes, własny pożytek’:

prywatka czyja: niech iedno przypádnie ledá priwatká/ á nie tylko iuż swoiá włafna/ ále niechay ruľzå mnichá/ kfiędzá/ páná/ [...] álbo powinowátogo iákiego/ wnet vľlyľzyľz prętkå obmowę RejZwierc 36v.

[Iron.: Bo gdyć to [spoinę dobro] mdleie/ zginieć y priuatká StryjGoniec V2v.]

MPi